

Sygn. akt II K 28/14

RKS 8491/2013/371000/AR

Ds. 3/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy w Bartoszycach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Wojtanowska

Protokolant: sek. sąd. Elżbieta Mazur-Łukasik

przy udziale Prokuratora Rejonowego Radosława Snopka

i oskarżyciela publicznego za Urząd Celny w O. M. K.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12.02.2014 roku sprawy

L. C. z domu L., córki A. i G. z domu K., urodzonej (...) w C.

oskarżonej o to, że:

w dniach 09.12.2013r. i 27.12.2013r., w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem tej samej sposobności tj. samochodu osobowego marki F. o nr rej. (...), przez przejście graniczne w B. bez wymaganego zgłoszenia organowi celnemu oraz bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy oraz jednostkowymi cenami detalicznymi, uchylając się od opodatkowania, przywiozła z Federacji Rosyjskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyroby akcyzowe w postaci: 9880 sztuk (494 paczek) papierosów marki (...), 5640 sztuk (282 paczek) papierosów marki (...), przez co został narażony na uszczuplenie podatek VAT w wysokości 2804,00 zł, podatek akcyzowy w wysokości 10888,00 zł oraz należność celna w wysokości 476,00 zł, przy czym czynu tego dokonała w warunkach powodujących nadzwyczajne obostrzenie kary, to jest popełniła drugie przestępstwo skarbowe określone w tym samym przepisie oraz w niedługim odstępie czasu przed zapadnięciem wyroku, chociażby nieprawomocnego co do któregośkolwiek z nich

tj. o przestępstwo z art. 54§3 k.k.s. w zb. z art. 63§6 k.k.s. w zb. z art. 86§4 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. i w zw. z art. 37§1 pkt 3 k.k.s.

orzeka:

I. Oskarżoną **L. C.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego czynu i za to z mocy art. 54§3 k.k.s. w zb. z art. 63§6 k.k.s. w zb. z art. 86§4 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. i w zw. z art. 37§1 pkt 3 k.k.s. skazuje ją, opierając wymiar kary o art. 63§6 k.k.s. w zw. z art. 7§2 k.k.s. przy zastosowaniu art. 38§1 pkt 2 k.k.s., na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 90 (dziewięćdziesięciu) złotych;

II. na podstawie art. 69§1 i 2 k.k., art. 70§1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat;

III. na podstawie art. 30§1, 2 k.k.s. w zw. z art. 29 ust. 1 k.k.s. i art. 31§6 k.k.s. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych zabezpieczonych w sprawie, przechowywanych w magazynie depozytowym Oddziału Celnego w B. i zarządza ich zniszczenie;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej (...) kwotę 420 (czterysta dwadzieścia) złotych i należny podatek VAT tytułem opłaty za obronę oskarżonej z urzędu w postępowaniu sądowym;

V. na podstawie art. 624§1 k.p.k. w zw. z art. 113§1 k.k.s. zwalnia oskarżoną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, w tym kosztów zniszczenia dowodów rzeczowych.

Sygn. akt II K 28/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 09 grudnia 2013 roku około godziny 04.30 na przejściu granicznym w B. do odprawy celnej podjechał, wjeżdżający do Polski, samochód osobowy marki F. o nr rej. (...). Pojazdem tym podróżowała oskarżona L. C. – obywatelka Federacji Rosyjskiej. Powyższy samochód został skierowany do szczegółowej kontroli celnej. W czasie przeszukania powyższego pojazdu funkcjonariusz służby celnej ujawnił wyroby akcyzowe w postaci 8300 sztuk (415 paczek) papierosów marki (...).

W dniu 27 grudnia 2013 roku około godziny 05.40 na przejściu granicznym w B. do odprawy celnej podjechał, wjeżdżający do Polski, samochód osobowy marki F. o nr rej. (...). Pojazdem tym podróżowała ponownie oskarżona L. C.. Powyższy samochód został skierowany do szczegółowej kontroli celnej. W czasie przeszukania powyższego pojazdu funkcjonariusz służby celnej ujawnił wyroby akcyzowe w postaci: 5640 sztuk (282 paczek) papierosów marki (...) oraz 1580 sztuk (79 paczek) papierosów marki (...).

Papierosy przywiezione w powyższych dniach nie były oznaczone polskimi znakami skarbowymi akcyzy oraz jednostkowymi cenami detalicznymi. Posiadały jedynie rosyjskie znaki akcyzy. Oskarżona zakupiła powyższe wyroby akcyzowe w Federacji Rosyjskiej. Następnie sprowadziła je na polski obszar celny bez wymaganego zgłoszenia celnego oraz bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy. Oskarżona w związku z powyższym naraziła Skarb Państwa na uszczuplenie należnego podatku VAT w wysokości 2804,00 złotych, podatku akcyzowego w kwocie 10888,00 złotych oraz należności celnej w wysokości 476,00 złotych.

Oskarżona ma 53 lata, mieszka w Rosji, jest wdową, nie ma nikogo na utrzymaniu, utrzymuje się z prac dorywczych. Oskarżona nie była wcześniej karana za przestępstwa, natomiast w dniu 06.12.2013 r. do tutejszego Sądu Urząd Celny w O. skierował akt oskarżenia o przestępstwo skarbowe z art. 54§3 k.k.s. w zb. z art. 63§6 k.k.s. w zb. z art. 86§4 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s. i w zw. z art. 6§2 k.k.s., popełnione w dniach 7 i 13 listopada 2013 r.

(**dowody:** wyjaśnienia oskarżonej L. C. k. 65, notatki służbowe k. 1, 24, protokoły zatrzymania papierosów k. 4, 27, kserokopie pokwitowań k. 5, 28, 31, wykazy dowodów rzeczowych k. 8, 34, protokół taryfikacji i wyceny papierosów k. 54, kserokopia aktu oskarżenia k. 56-58, dane o karalności k. 75, lista spraw karnych skarbowych k. 76-79, wykazy przekroczeń granicy k. 80-84)

Oskarżona **L. C.** w postępowaniu przygotowawczym przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. (wyjaśnienia oskarżonej k. 65). Sąd zastosował w niniejszej sprawie postępowanie w stosunku do nieobecnych (k. 110), gdyż oskarżona stale przebywa za granicą i ma miejsce zamieszkania tylko poza granicami Polski.

Sąd zważył, co następuje:

Jako wiarygodne ocenić należy wyjaśnienia oskarżonej, w których przyznaje się ona do popełnienia zarzucanego czynu. W świetle zgromadzonych dowodów okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości. Nie ulega wątpliwości, że oskarżona przewoziła wyroby akcyzowe w samochodzie marki F. dwa razy w dniach 9 i 27 grudnia 2013r., bez oznaczenia znakami skarbowymi akcyzy, bez zgłoszenia celnego w trakcie odprawy celnej. Także inne dowody w postaci protokołów zatrzymania papierosów, kserokopie pokwitowań, wykazy dowodów rzeczowych,

protokół taryfikacji i wyceny potwierdzają fakt, iż oskarżona przewoziła przez granicę ukryte wyroby akcyzowe bez polskich znaków skarbowych akcyzy.

Nie ulega także przy tym wątpliwości, że papierosy są towarami podlegającymi oznaczeniu znakami skarbowymi akcyzy i towarem podlegającym reglamentacji w obrocie z zagranicą – zgodnie z ustawą z dnia 11.03.2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011r. Nr 177, poz. 1054 ze zm.) oraz ustawą z dnia 06.12.2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011r., Nr 108, poz. 626 ze zm.).

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego oczywistym jest, że oskarżona o powyższych okolicznościach wiedziała i miała pełną świadomość, iż przewozi ilość wyrobów tytoniowych przekraczającą dozwolone normy, tym bardziej że podobnego czynu dopuściła się już wcześniej w dniach 07 i 13 listopada 2013r.

W ocenie Sądu powyższe dowody są wiarygodne, gdyż tworzą jasną, spójną i logiczną całość. Nie zostały ponadto zakwestionowane przez strony. Tym samym w ocenie Sądu zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy, pozwala na przyjęcie, iż oskarżona L. C. dopuściła się popełnienia przestępstwa skarbowego określonego w art. 54§3 k.k.s. w zb. z art. 63§6 k.k.s. w zb. z art. 86§4 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. i w zw. z art. 37§1 pkt 3 k.k.s., albowiem przez przejście graniczne w B., bez wymaganego zgłoszenia organowi celnemu oraz bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy oraz jednostkowymi cenami detalicznymi, jednocześnie uchylając się od opodatkowania przywozła z terytorium Federacji Rosyjskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyroby akcyzowe w postaci: 9880 sztuk (494 paczek) papierosów (...), 5640 sztuk (282 paczek) papierosów (...), przy czym dokonała tego czynu w krótkich odstępach czasu w dniach 9 i 27 grudnia 2013r. z wykorzystaniem tej samej sposobności, tj. samochodu osobowego marki F. o nr rej. (...) i popełniła tym samym drugie przestępstwo skarbowe określone w tym samym przepisie oraz w niedługim odstępie czasu przed zapadnięciem wyroku, chociażby nieprawomocnego co do któregośkolwiek z nich. Zostały w ten sposób spełnione warunki nakazujące nadzwyczajne obostrzenie kary określone w art. 37§1 pkt 3 k.k.s.

Oskarżona jest człowiekiem dorosłym, posiadającym odpowiedni poziom doświadczenia życiowego. Zna również obowiązujące normy prawne i konsekwencje ich nieprzestrzegania. Czyn zarzucony jej ma charakter prosty ze społecznego punktu widzenia, należało więc przyjąć bez najmniejszych wątpliwości, że oskarżona rozumiała jego znaczenie i mogła właściwie pokierować swoim postępowaniem. W tej sytuacji uznać należy, że oskarżonej L. C. trzeba przypisać winę.

Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył oskarżonej karę jak w punkcie I wyroku kierując się także normą art. 38§1 pkt 2 k.k.s. i wymierzył oskarżonej niewysoką, na granicy minimalnej, karę pozbawienia wolności i odpowiednią karę grzywny. Przy wymiarze kar Sąd miał na uwadze całokształt okoliczności zarówno łagodzących jak i obciążających, w szczególności stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu i stopień winy. Określając wysokość kary uwzględnione również zostały cele zapobiegawcze i wychowawcze kary w stosunku do oskarżonej, a ponadto potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W pierwszej kolejności Sąd jako okoliczność obciążającą uwzględnił motywację sprawcy, która dążąc do osiągnięcia łatwego zysku nie zawahała się złamać prawa, a nadto już przepis art. 37§1 pkt 3 k.k.s. zobligował Sąd do nadzwyczajnego obostrzenia kary z uwagi na kolejne popełnienie takiego samego przestępstwa skarbowego. Jako okoliczność łagodzącą, Sąd uwzględnił postawę oskarżonej przyznającej się do winy oraz jej uprzednią niekaralność za przestępstwa wynikającą z danych o karalności. Sąd jednak stwierdza, że oskarżona sama się przyznała, że wcześniej dokonała podobne przestępstwo.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że kara pozbawienia wolności i grzywna w wysokości 100 stawek dziennych będzie karą adekwatną w stosunku do popełnionego przestępstwa. Wysokość jednej stawki została określona przy uwzględnieniu możliwości zarobkowych oskarżonej oraz jej sytuacji materialnej. Według Sądu grzywna ta, mimo swej wysokości, nie może być uznana za zbyt wysoką, jest ona tylko adekwatna do wagi czynu, Sąd podkreśla, że jest ona o ponad 1.800 złotych niższa od samego podatku akcyzowego, na którego utratę był narażony Skarb Państwa.

W ocenie Sądu postawa oskarżonej, jej właściwości i warunki osobiste i dotychczasowy sposób życia pozwalają przyjąć, że wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności należy zawiesić i będzie ten środek probacyjny wystarczający dla osiągnięcia wobec oskarżonej celów kary, a w szczególności zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Oskarżona nie dopuszczała się dotychczas przestępstw, także przestępstw określonych w kodeksie karnym skarbowym, przyznała się do popełnienia zarzucanego czynu i dobrowolnie wydała wyroby tytoniowe. Podkreślić należy trudną sytuację finansową oskarżonej, która nie ma żadnych stałych dochodów. Z tych powodów Sąd uznał, że można wobec oskarżonej zastosować dobrodziejstwo instytucji warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności. Oceniając całokształt sprawy, Sąd nabrał przekonania, że istnieje, co do oskarżonej pozytywna prognoza kryminologiczna na przyszłość, uzasadniająca przypuszczenie, że pomimo niewykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, oskarżona nie popełni kolejnego przestępstwa i będzie przestrzegała porządku prawnego, zaś tak wymierzona kara jest adekwatna do stopnia winy, spełnia swe cele, co do osoby oskarżonej oraz w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Okres próby jest najkrótszy z możliwych (punkt II wyroku) i pozwoli on należyście sprawdzić, czy oskarżona nie będzie więcej popełniała przestępstw w Polsce.

Ponadto zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci ujawnionych wyrobów tytoniowych (punkt III wyroku), który to środek karny dodatkowo wzmacnia cele represyjne sankcji karnej, jest obligatoryjny oraz zarządził ich zniszczenie.

O wynagrodzeniu dla obrońcy oskarżonej, który wykonywał obronę z urzędu w postępowaniu sądowym, orzeczono w punkcie IV wyroku na podstawie §14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zmianami).

Sąd w oparciu o art. 624§1 k.p.k. w zw. z art. 113§1 k.k.s. zwolnił oskarżoną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym kosztów zniszczenia wyrobów akcyzowych uznając, że ich poniesienie byłoby dla sprawcy zbyt uciążliwe z uwagi na jej sytuację materialną związaną z brakiem stałej pracy oraz wysokością orzeczonej do zapłaty grzywny.